

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A.S.**

skazanego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 sierpnia 2023 r.

wniosku skazanego o zmianę obrońcy,

na podstawie art. 378 § 2 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 458 k.p.k. i art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca A.S. wniósł do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. akt II AKa 417/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt XVIII K 41/21. W ww. postępowaniu A.S. został prawomocnie skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i inne, za które wymierzono mu karę łączną 15 lat pozbawienia wolności.

W dniu 26 czerwca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego, zatytułowane „wnioski procesowe” (k. 22-24). W punkcie 1 tego pisma został zawarty wniosek o zmianę obrońcy z urzędu. Uzasadniając swój wniosek skazany podniósł, że utracił zaufanie do obrońcy z urzędu, powołał się na brak kontaktu, brak konsultacji co do linii obrony, brak zawarcia w kasacji zarzutów, na których zależało skazanemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 378 § 2 k.p.k. w sprawie, w której oskarżony korzysta z obrońcy z urzędu, sąd na uzasadniony wniosek obrońcy lub oskarżonego, zwalnia obrońcę z jego obowiązków i wyznacza oskarżonemu innego obrońcę z urzędu. W ocenie Sądu Najwyższego złożony aktualnie przez skazanego wniosek nie jest uzasadniony, w rozumieniu ww. przepisu. Adw. M.L. został wyznaczony obrońcą z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji (k. 2556 i k. 2560). Swój obowiązek wykonał – wniósł do Sądu Najwyższego kasację (k. 2630), która została przyjęta do rozpoznania (zarządzenia: k. 2664 i k. 16 akt SN) i obecnie jest rozpoznawana przez Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie. Tym samym, z uwagi na spełnienie przez obecnego obrońcę z urzędu obowiązków ustawowych, wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Dodać należy jedynie, że sygnalizowane w pismach skazanego zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w jego sprawie, nawet jeżeli nie zostało podniesione w kasacji obrońcy, jest w toku postępowania kasacyjnego badane przez Sąd Najwyższy z urzędu, poza granicami skargi, z mocy art. 536 k.p.k.

Co istotne, w przypadku korzystania z pomocy obrońcy z urzędu, to nie oskarżony (skazany) decyduje o osobie obrońcy, ale organ, który tego obrońcę z urzędu wyznacza. W orzecznictwie wskazuje się, że w przypadku obrony z urzędu, życzenia oskarżonego co do tego, aby obrońcą wyznaczyć konkretną osobę nie mają decydującego znaczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2013 r., III KK 51/13).

Na marginesie powodów nieuwzględnienia wniosku należy zauważyć, że ustanowiony obecnie obrońcą z urzędu skazanego adw. M.L. jest już czwartym obrońcą z urzędu w tej sprawie, zaś wszyscy wcześniej wyznaczani obrońcy nie spełniali oczekiwań skazanego. W toku dwuinstancyjnego postępowania ówczesny oskarżony był reprezentowany przez trzech obrońców z urzędu. Pierwotnie obrońcą A.S. była adw. K.B. Obrońca ta została zwolniona z obowiązków obrońcy z urzędu w dniu 4 lipca 2022 r. na mocy zarządzenia Przewodniczącego XVIII Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. akt XVIII K 41/21 (k. 1963). Nastąpiło to na wniosek skazanego, który m.in. złożył na ww. adwokat skargę do Naczelnej Rady Adwokackiej (kopia skargi k. 2166). Drugim obrońcą z urzędu był

adw. G.D. Został on zwolniony z pełnienia funkcji obrońcy z urzędu w dniu 15 grudnia 2022 r., na mocy postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 417/22 (k. 2330). Nastąpiło to zarówno na wniosek obrońcy, jak i skazanego oraz również wiązało się ze złożeniem przez skazanego skargi na ww. adwokata do Naczelnej Rady Adwokackiej (kopia skargi k. 2323). Trzecim obrońcą był r.pr. S.K., którego upoważnienie do obrony wygasło w trybie art. 84 § 2 k.p.k., jednakże skazany także na tego obrońcę złożył skargę, tym razem kierując ją do Sądu Apelacyjnego w Warszawie (k. 2554).

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[as]

(TM)